

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/399/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513204951
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513204951.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Popovičovej vo veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Praha, Politických vězňů 1272/21, Nové město, Praha 1, Česká republika, IČ: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej M. P., Š. Č.. X, Š. XXXX, o zaplatenie 229,- eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 17C/271/2013-70 zo 16.2.2015 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 229,- eur od 10.8.2010 do zaplatenia, v tejto časti z r u š u j e rozsudok a konanie z a s t a v u j e, v zostávajúcej zamietajúcej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou mu 28.3.2013, domáhal zaplatenia istiny 229,- eur, a tiež zmenkového úroku 0,25 % zo sumy 229,- eura denne od 27.5.2010 do zaplatenia, ako aj 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 229,- eura od 10.8.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 1/3% zmenkovej sumy, t.j. 0,76 eura a náhrady trov konania v celkovej výške 74,74 eura, z toho 16,50 eura eur súdny poplatok, na tom skutkovom a právnom základe, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná XX.X.XXXX na zmenkovú sumu 229,- eura, pričom sa zároveň aj zaviazala k náhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 27.5.2010, že v texte zmenky bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za zmenku pri predložení na rad zmenkovému veriteľovi. Indosovaná zmenka je podľa žalobcu vistazmenkou a je opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia.“ Žalobca predložil zmenku k zaplateniu, z čoho žalovaná ako vystaviteľ doposiaľ zaplatila 0,- eur a na úroky 0,- eur. Taktiež nenechal zistiť vyššie uvedené skutočnosti verejnou listinou, nakoľko zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu.“ Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu ako jediný dôkaz - zmenku, ktorej originál je podľa príslušných predpisov náležite zabezpečený v trezore súdu. Ďalej uviedol, že po vyslovení nesúhlasu Okresného súdu (ďalej len OS) Košice I s prenesením príslušnosti na ich súd, Krajský súd Košice uznesením 3Ncb/170/2013-19 z 2.7.2013 vyslovil, že nesúhlas OS Košice 1 je dôvodný, čím bola vecná príslušnosť pre konanie založená tamojšiemu súdu, že v uznesení zo dňa 2.7.2013 krajský súd, o.i., konštatoval aj to, že, ako vyplýva z pripojenej zmenky, pôvodným majiteľom bola spoločnosť Pohotovosť s.r.o. a vychádzajúc z poznatkov z množstva sporov, v ktorých táto spoločnosť uplatňovala nároky zo zmienek, jedná sa o zabezpečovaciu zmenku nárokov uvedenej spoločnosti ako veriteľa z úverových zmlúv spotrebiteľských, keďže sa jednalo o úvery podľa

zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Svedčila mu o tom aj Dohoda o vyplňovacom práve, o ktorej má súd vedomosti z množstva iných sporov tejto spoločnosti a teda vec bude mal za potrebné posúdiť nielen podľa zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb, ale aj podľa zákona 258/2001 Z.z.. Nároky je treba posudzovať prioritne podľa predpisov na ochranu spotrebiteľa. Nadväzne na to pri kolízii príslušnosti zmenkového súdu a súdu podľa bydliska spotrebiteľa má prednosť posúdenie príslušnosti podľa bydliska spotrebiteľa, inak by mohlo dôjsť k obmedzeniu až popretiu práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. V súlade s uvedením Okresný súd Košice-okolie, súc viazaný právnym názorom nadriadeného súdu pokračoval. Následne na to, uznesením z 2.12.2013 (čl. 31) prerušil konanie, až do skončenia konania, ktoré v aktuálnom čase prebiehalo pred Súdnym dvorom Európskej únie pod sp. zn. C-558/2013. Na základe odvolania zo strany žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením 5Co/73/2014-45 z 31.7.2014 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a konanie nezastavil. V tomto uznesení, o.i. , poukázal na to, že vzhľadom na aktuálne štádium konania je potrebné postupovať podľa § Nariadenia ES 861/2007 a to postupom podľa čl. 4 spojení s čl. 19 cit. nariadenia, že vnútroštátnu právnu úpravu možno použiť až vtedy, ak Nariadenie nemá inú úpravu. Za daného stavu preto po splnení základných procesných otázok (predloženie originálu zmenky, zapltenie súdneho poplatku, výpisu z obchodného registra žalobcu...) sa konanie ďalej riadi ust. čl. 4, 5 a nasl. Nariadenia a preto je potrebné, aby bol návrh v prvom rade posúdený ohľadom toho, či je o ňom možné rozhodnúť. Akcentoval tiež na možnosť ďalšieho konania posúdiť najmä to, či nejde o pohľadávku zjavne neopodstatnenú, alebo je návrh neprípustný a či informácie žalobcu sú dostatočne jasné a primerané. Prípadné vady z formálneho hľadiska sa posudzujú analogicky ako podľa Občianskeho súdneho poriadku. Súd preto v intenciách krajského súdu vyzval žalobcu tlačivom B - žiadosť o doplnenie alebo opravu návrhu, vydaným 4.9.2012, aby mu v určenej lehote doplnil svoj návrh 1) opísal rozhodné skutočnosti, na základe ktorých vznikol záväzkový právny vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovaným (zmluvu), 2) aby preukázal, aká skutočná suma bola žalovanému poskytnutá a akým spôsobom, 3) akú celkovú sumu žalovaná zaplatila a kedy došlo k poslednej úhrade, 4) či pôvodný veriteľ od zmluvy odstúpil a kedy sa odstúpenie, popr. výpoveď zmluvy stala účinným, a aby predložil listinné dôkazy. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním z 29.9.2014 (čl. 54) tak že, poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na platných nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, pričom predložil jej platný originál. Zmenkové informácie boli presne prenesené do žaloby, preto podľa neho netreba nič opraviť alebo doplniť. Žalobca disponuje len zmenkou a nemá iné primerané alebo presné údaje alebo listiny, ktoré by mohol predložiť súdu. V podaní oznámil, že žalovaná neposkytla žiadnu úhradu. Žiadne iné listinné dôkazy nepredložil, iba poukázal na rozhodnutie KS Banská Bystrica 43CoZm/10/2013. Na základe výzvy C tlačiva Nariadenia č. 861/2007, ktorá bola žalovanej doručená 20.11.2014, súdu z jej strany nedošla odpoveď. Zo spisu mu vyplynulo, že žalovaná vystavila v prospech spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., XX.X.XXXX Z. C. zmenku na rad (čl. 7) na sumu 229,- eura so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 27.5.2010, že na zmenke je uvedené bez protestu a na platenie predložiť do 4 rokov od vystavenia, že zmenka bola prevedená indosamentom (rubopisom) na žalobcu. Vyhodnotil vykonané dokazovanie jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho urobil záver, že niet sporu o tom, že medzi účastníkmi existuje právny vzťah spotrebiteľského charakteru, založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Vychádzajúc z § 497 a § 502 Obch. zák. (ich znenie citoval), poukázal na to, že hlavný právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme, že tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zák. č. 258/2001 Z.z., a aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Obč. zák. a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie, že medzi tromi zákonmi, prichádzajúcimi takto do úvahy (zákon o stavebnom sporení, občiansky zákonník, 3. Obchodný zákonník) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje, resp., tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Obč. zák., to znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Obč. zák. a vykonávacích predpisoch k nemu. Citujúc znenie § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5 Obč. zák., § 2 písm. a) a § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vychádzajúc z údajov, obsiahnutých na zmenke, na ktorej je žalovaná označená rod. čís. (teda nie IČOm), mal za zrejmé, že peniaze jej boli poskytnuté nie na podnikateľské účely, preto považoval právny vzťah, ktorý vznikol medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. a žalovanou, za vzťah spotrebiteľský, a teda na tento vzťah aplikoval ust. spotrebiteľského práva. Konštatoval, že povaha uvedeného právneho vzťahu sa nezmenila ani postúpením (indosovaním) zmenky, že zmenka slúži ako zabezpečovací právny prostriedok. Poukázal na to, že žalobca v mu v predmetnej veci predložil

iba zmenku ako jediný listinný dôkaz, na základe ktorého sa domáha pohľadávky, špecifikovanej v petite žaloby, že žalobca nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, že zmenka je listina, ktorá sa pre účely súdneho konania predkladá vždy vtedy, ak má byť vo veci vydaný zmenkový rozkaz, čo ale nie je tento prípad. Zdôraznil, že za daného stavu, preto pri skúmaní dôvodnosti uplatneného nároku a jeho výšky, je oprávnený požadovať, aby za tým účelom žalobca svoje tvrdenia náležite, v súlade s Nariadením a 861/2007, ako aj Občianskym súdnym poriadkom preukázal, že zásada abstraktnosti zmenky totiž môže byť prelomená vtedy, ak sa jedná o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom a vtedy sa neplatnosť zmenky nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky v zmysle § 39 Obč. zák., že je pravda, že Nariadenie Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, no aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a žalobcovi boli priznané iba dôvodné nároky podľa hmotného práva a zároveň, aby bola zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa, že nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa, by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia č. 861/2007. Urobil záver, že žalobca mu v predmetnej veci predložil iba zmenku ako jediný listinný dôkaz, na základe ktorého sa pohľadávky, špecifikovanej v petite žaloby, domáha, že žalobca ale nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, že za daného stavu preto pri skúmaní dôvodnosti uplatneného nároku a jeho výšky je oprávnený požadovať, aby za tým účelom žalobca svoje tvrdenia náležite preukázal, že zásada abstraktnosti zmenky totiž môže byť prelomená vtedy, ak sa jedná o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom a vtedy sa neplatnosť zmenky nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Je pravda, že Nariadenie Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, no aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a žalobcovi boli priznané iba dôvodné nároky podľa hmotného práva a zároveň, aby bola zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia č. 861/2007. Práve na základe uvedenej tézy výzvou zo dňa 4.9.2014 žalobcovi (za účelom preukázania ním tvrdených skutočností) uložil preukázať jednak kauzálne väzby, ako aj ďalšie, na vec sa prípadne viažúce súvislosti, týkajúce sa už samotného rozsahu plnenia. Citujúc znenie § 101 ods. 1 O.s.p. zdôraznil, že účastník má totiž jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ nie sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca neunesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Keďže zmenka nie je dôkaz a iné dôkazy súdu zo strany žalobcu neboli ani označené ani predložené, žalobca ohľadom základu i výšky uplatnenej pohľadávky nepreukázal vôbec nič. Na základe uvedeného žalobu zamietol. Žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.), že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.).

S týmto odôvodnením rozsudku sa nestotožnil a uviedol, že je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah, že v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí, že súd však vec posudzoval, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. Vytykal súdu, že predovšetkým ignoroval § 17 ZSZ (jeho znenie citoval). Z uvedeného mu jednoznačne vyplynulo, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 50bo 3/2008 z 22. októbra 2008, aj z jeho odôvodnenia citoval. Z uvedeného mu vyplynulo, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli odporcu) prevzal súd a suploval aktivitu odporcu. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený odporcu na nich ani upozorniť (ust. §5 ods.1 O.s.p.). K dôvodom, že zmenka nie je dôkazom a iné dôkazy zo strany žalobcu neboli označené ani predložené, aj napriek výzve súdu na doplnenie návrhu, uviedol, že si splnil svoju povinnosť tvrdenia a aj dôkaznú povinnosť tak, ako mu to ukladá zákon, že predložil súdu originál platnej a riadne a platne vystavenej zmenky, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne znaky podľa zákona č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový. Citujúc znenie § 125 O.s.p., poukázal na to, že zmenka je listinou, teda je aj dôkazom, že predložil súdu originál zmenky, že žiadnymi inými dôkazmi (ani dôkazmi a informáciami vyžiadanými zo strany súdu) nedisponoval a nedisponuje. Tvrdil, že predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa, že vo vzťahu k nemu ako indosatárovi, je preto jediným legitimitačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Zdôraznil, že zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide o zväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Žalobca je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Vytykal súdu, že sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZSZ“) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah, že v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí, že súd však vec posudzoval, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. Predmetom sporu nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ale nárok zo zmenky, ktorá indosáciou charakter zabezpečovacej zmenky stratila a nadobudla charakter zmenky na platenie. Vyššie uvedené závery mu potvrdzovali uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci (z jeho odôvodnenia citoval). Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013 (aj z jeho odôvodnenia citoval). Žiadal rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,92 eur bez DPH za podanie odvolania a 8,39 eur bez DPH rež. paušál.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Žalobca podaním z 21.12.2015, došlým súdu 28.1.2015 vzal žalobu v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť.

Odvolací súd uznesením 9Co/399/2015-99 z 21.1.2016 žalovanú vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia písomne súdu oznámila, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby alebo s ním nesúhlasí, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že proti čiastočnému späťvzatiu nemá námietky (§ 211 ods. 2 a § 101 ods. 3 O.s.p.). Uznesenie žalovaná prevzala 28.1.2016 (doručenka pri č.l. 99) a v stanovenej lehote písomne neoznámila, či súhlasí, resp. nesúhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby.

Odvolací súd preto v súlade s § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie žaloby v časti, v ktorej vzal žalobca žalobu späť, v tejto časti rozsudok zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods.

2 O.s.p. v rozsahu danom § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a), b) a f) O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 27.4.2016 o 9.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené 20.4.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. b) a f) O.s.p., t.j. , že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca v predmetnej veci predložil súdu iba zmenku ako jediný listinný dôkaz , na základe ktorého sa pohľadávky špecifikovanej v petite žaloby domáha a, že pokiaľ nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, za daného stavu pri preskúmaní dôvodnosti uplatneného nároku a jeho výšky, že je súd oprávnený požadovať, aby za tým účelom žalobca svoje tvrdenia náležite preukázal.

Okrem toho, je potrebné vychádzať zo znenia § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere , ktorú zmluvu žalobca ani počas odvolacieho konania odvolaciemu súdu nepredložil, že veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru (ktorým bezpochyby úver medzi žalobcom a žalovanou je) len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd tým, že žalobca nepredložil na jeho výzvu zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou , nemohol aj so zreteľom na to, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor, posúdiť platnosť zmenky a preskúmať jej platnosť podľa § 39 Obč. zák., ktorú súd posudzuje z úradnej povinnosti a aj so zreteľom na znenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. posúdiť, či zmenka bola alebo nebola vystavená právnym predchodcom žalobcu nad limit prípustný zákonom a, či je v tejto súvislosti zmenkou platnou, resp. neplatnou. V prípade, ak bola zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zákonom, by podľa cit. ust. právny predchodca žalobcu takúto zmenku nesmel ani prijať a ak by ju prijal, porušil by zákon pre rozpor s § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z..

Odvolací súd uvádza nasledovné:

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a

povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Je potrebné dodať, že súd prvého stupňa si ním žiadané listinné dôkazy, bez spolupráce so žalobcom inak nemohol zabezpečiť, preto rozhodol správne, keď pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, žalobu zamietol.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p..

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.